

ECOMONDIA

Str. Maria Rosetti nr. 36, et.3, ap.15, Sector 2, București

Tel: 021 210 41 47; Tel/fax: 021 210 40 63; e-mail: ecologic@arexim.ro

Zgomotul și secretele valurilor

Istoria Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare Marină *Grigore Antipa – Constanța* este, de o jumătate de secol, un fragment din propria mea viață, încrustată, bănuiesc – deopotrivă în metabolismul anatomic și fiziologic celular, cât și în curgerea spirituală a ideilor, a cunoștințelor și a sentimentelor.

Am lucrat la Institutul de Biologie al Academiei Române și sectorul acestuia de Biologie Marină de la Constanța a devenit un colaborator fidel pentru studiile mele privind rolul și comportamentul algelor în ecosisteme. Am lucrat împreună cu nume binecunoscute ale cercetării. H. Skolka, N. Bodeanu, G. Muller, M. Gomoiu. I-am avut alături, în cercetări și simpozioane științifice, pe academicienii M. Băcescu și E. Pora, fondatorii – în 1970 – ai Institutului Român de Cercetări Marine, am colaborat cu ilustra și ciudata – în pasiuni și în cunoașterea algelor roșii – Maria Celan... L-am cunoscut și l-am avut colaborator în întocmirea primului *Tratat de Algologie*, pe foarte tânărul – pe atunci – Al. Bologa, riguros în tot ceea ce făcea ca un veritabil neamț (probabil, împrumutase, în Brașovul natal, percepțe de educație din patrimoniul minorităților de cea mai bună calitate!), pe mereu impasibila Pia Mihnea. Am admirat spiritul practic al directorului ing. Marcel Stanciu, îndrăgostit de mare și încercând să o facă folositoare litoralului românesc, competența doctor inginerilor Virgil Iordănescu și Simion Nicolaev, directori ai IRCM-ului, care au probat nu numai remarcabile calități de manageri ci și aptitudini și realizări de invidiat în domeniul științific.

În bibliotecile tuturor institutelor marine din lume se găsesc volumele elegante – desigur și prin prezentare dar mai ales prin conținut – ale *Ecologiei marine*, ca și *Tratatul de algologie* (în care cunoștințele celor de la mare sunt aproape miraculoase), colecția de *Cercetări marine*, nu banale reviste de informare ci cărți de adevărată înțelepciune științifică.

În ciuda unui trecut cu etape fabuloase, despre care se poate vorbi cu folos zile întregi, prezentul ne năpădește și ne învăluie – și în acest domeniu – de pretutindeni... *vechea* instituție e alta!

IRCM-ul s-a transformat în 1999 în actualul Institut Național *Grigore Antipa* și s-a structurat pe 3 departamente care ne duc în *Oceanografie și în ingineria marină și costieră*, în *Ecologie și protecția mediului* și în cunoașterea *Resurselor marine vii*.

Contemporaneitatea pretinde să se identifice în amănunt și în permanență circulația fluxului de materie și energie din Marea Neagră, să se explice mecanismele privind funcționalitatea și productivitatea componentelor ecosistemului marin... Să știm... Pentru că *savoir c'est pouvoir*!

Secretele lui Poseidon sunt multe, poate fără număr, ascunse uneori profund în ape, alteori scoase la iveală de valurile care le murmură sau le trântesc cu zgomot de țărni, sperând să țină treaz spiritul uman în folosirea rațională a bogățiilor marine, de multe ori aflate în pragul dezastrului.

Institutul are numeroase proiecte internaționale, colaborări care merg din apropiatele Bulgaria, Rusia și Turcia, până în ceturile londoneze și scandinave, ajungând în Statele Unite și în Japonia. Cei aproximativ 100 de oameni de aici lucrează la dezvoltarea științei pe Terra, în folosul lumii (și al României, deci) – în condiții care se cer a fi mereu mai bune, pentru o eficiență remarcabilă și pentru un viitor mai prosper. Poate că este timpul ca autoritățile locale și cele naționale să înzestreze Institutul cu o flotilă de vase de cercetare moderne, cu o nouă generație de aparatură... și cu un grad mai înalt de implicare în spiritualitatea unui *municipiu* care l-a găzduit pe *Ovidius*.

Pentru realizarea acestor deziderate este necesar ca opinia publică (adică și noi!) să întreprindă – folosindu-se de marile realizări obținute până acum – o vastă campanie cetățenească de propagandă și de sprijin, pentru a avea o lozincă-realitate: *Constanța, citadelă a științei românești*.

Sărbătorim 40 de ani de la înființarea acestui Institut – ilustru prin trecutul său, remarcabil în prezentul pe care-l trăim; admirăm un nucleu de cercetare științifică uimitor, colorat de munca și inteligența celor care administrează marea românească și, prin aceasta, o parte din apele Terrei.

Pasișând principiile olimpice și gândind la viitorul Institutului să dorim acestuia mai mult, mai sus, mai bine, o deplină strălucire. În munca științifică să promoveze mereu oameni talentați, muncitori, inteligenți și de caracter. Să înzestrăm pe astfel de cercetători cu cele mai noi cuceriri ale tehnicii și apoi – mă pun în postura poporului român – să le dăm acestora proiecte dificil de rezolvat, pline de muncă asiduă ... Creatoare însă de mari profituri științifice și de cunoaștere, toate revărsând în comunitate, continuu și în întregime, produsul muncii lor, pentru optimizarea mediului înconjurător și pentru bunăstarea oamenilor.

În galaxii sunt zgomote care vorbesc despre secretele primordiale, semnale pe care le urmărim cu sateliți și radare uriașe... În mod asemănător, nenumărate sunete există în valurile și în profunzimile Mării Negre, gazda apelor Dunării, ale Oltului, ale Prutului, ale Nistrului sau ale Donului; peste tot *vânturile, valurile*, murmură în permanență numeroase ecouri secrete ce se cer descifrate, înțelese...

Pentru viața românilor, Institutul Național *Grigore Antipa* este marele radar în a sesiza semnalele pe care Pontus Euxinus le transmite neobosită, iubindu-ne și cerând necesara reciprocitate.

Prof. dr. Alexandru Ionescu,
laureat al Premiului Academiei Române
membru al Academiei de Știință din New York, Illinois și Chișinău